les V y Francesc I, Richelieu y Buchingam, Danton y Robespierre, Víctor Hugo y Napoleón, de petits. Per alguna cosa se diu Alexandre. Y no cal dir que a don Antoni Maura, no li reserva més que un trist paper de Darius.

Però, grandesa apart, ¿què té que veure ab la revolta barcelonina, ab la guerra, ab en Ferrer y el Hussarre, l'historia retrospectiva del partit radical y les aventures, deventures y gestes del capdill radical? ¿Que ha estat atacat? Bé, però el Parlament, y molt menys en aquests moments, no pot servir de tribunal examinador d'homes y de partits. La paraula den Lerroux, será comentada ms enllà dels Pirineus y aquells que ell va veure a París en dies de plenaur revolucionaria, ¿què diran d'aquest home que s'ha entretingut, com l'amo d'una casa que la mostra als forasters, en passejar als diputats a través del partit radical, davdo que'l senyor Lerroux estava atacat de la pigota anarquista, fins avui que té coomatos y sab brenar a la montanya ab ordre perfecte?

Se tenia de parlar de la guerra, però pera prevenirne una altra; dels convents cremats, pera deduirne la necessitat de una solució a la qüestió religiosa, que tregui, minjansant l'intervenció de l'Estat en ells, les preocupacions populars que veuen en els convents asils de privilegis y de misteris; den Ferrer, però com ces jurdic; de la República, però com solució ètica y económica, a la marxa antimonàrcial de la monarquia. A Portugal, aquells republicans, no debateixen, egoísticament, el regicidi de Lisboa, sinó l'estat de l'hisenda portuguesa y l'intervenció en ella y en negocis tèrbols, de la casa reial. En Lerroux ha menysprenat les idees pels fets, els afers nacionals pels pràctics, les grandeses ideals, per les habilitats parlamentaries. «¿Què jo he atacat a l'exèrcit? Recordeu, senyors, que jo demanava que'ls successos de l'Havana, fossin els successos de Barcelona. Els radicals, varen esser els assistents de l'oficialitat barcelonesa. ¿Que jo, ja, a l'extranger vaig actuar d'antipatriota? ¡Jo'm vaig oposar, a París, a que se celebrés un miting de protesta contra'l fusellament den Ferrer, deturant tot desitg d'empreses violentes.»

Aplaudeixen els republicans, aplaudeix, ab el cor, la majoria, callen els conservadors, perquè no tenen res que dir contra tot allò. Després la premsa, toca una marxa triomfal. El senyor Alexandre Lerroux, com el seu homònim, el grec heroic, sembla que torni de vèncer als persas. Fins algun periòdic haurà lamentat que als conservadors no se'ls digui per mal nom «els persas», com fou anomenada, en el sigle XIX, una fracció política espanyola.

«El Liberal», té un just comentari pera en Lerroux. «Hombre—diu—es este de la vieja cepa castellana de los conquistadores. Se ha abierto paso como un personaje de Solas...» El diventres, a Madrid, se aplaudia al darrer conqueridor castellà. Havia parlat de separatisme, del vell honor espanyol, dels braus tercis, de Catalunya... Com l'Hernàn Cortès a Carles V, semblava dir: d'Tenin... L'home bescantat, l'antipatriota, l'antimilitar, ve a oferirvos la reconquesta de Catalunya. Jo he recobrat, jo, tot sol, un tros de terra pera Espanya. Davant del cavall del Cid, s'aixamplava Castella, davant meu, tot anant ab la meva gent als brenars del Tibidabo, s'aixamplava Espanya. Y els «hidalgos» s'enterniven, y algun vell castellà, d'aquells que guarda retrats d'avantpassats ab «gorguera» y «erreruelos», cridaria: «He aquí al de Vivar que renace.»

No, no es mal actor el senyor Lerroux. Posa a contribució la sensatesa lingüida com abans hi va posar l'anarquisme, el patriotisme, les exaltacions delirants. Desgraciadament passa ab massa facilitat del ebateig de sangs als planys d'ara y de les sobrietats de la pigota anarquista, als insòlids fausts burgesos d'un automòbil que pinta de vermell pera que'ls seus no murmurin.

Acció Política y Social

(En aquesta Secció publicarem l'apunt de tots els actes que celebrin els Centres d'Esquerra de Barcelona, y dels quals ens donguin avís anticipat)

La Comissió organisadora de la Joventut Federal Nacionalista Republicana, continuant les seves visites a les entitats del Partit, farà, entre avui y demà, les següents:

A les quatre de la tarda, al Centre d'Unió Republicana del districte VII; a dos quarts de sis, al C. N. R. del mateix districte.

Els joves que vulguin acompanyar a la Comissió a les dites visites, poden reunirse ab la mateixa al C. N. R. del carrer de Pelai, a dos quarts de quatre de la tarda.

Segons acord près per la última assamblea general tinguda per la Societat D. R. F. «La Internacional», que tingué lloc el dia 2 del que som, se arrenda el departament de Café de l'esmentada Societat.

A l'efecte, desde el dia 9 del corrent fins al dia 25 del mateix, de vuit a dèu de la vetlla, estaran de manifest a Secretaria les bases a que tindrà d'amotllarsé l'plec de condicions que podran presentar de l'una a l'altra de les dates abans expressades, tots els que hi vulguin concórrer. — P. A. de l'A. G.—El secretari, Casimir Segalà.— El president, Joaquim Termes.

C. N. R. del Districte III. — Sant Simplici, 6, segon. — Aquest Centre ha obert una oficina pera atendre tota mena de reclamacions que hagin de ferse davant l'Ajuntament.

Dita oficina estarà oberta els dimars, dijous y dissabtes, de nou a onze del vespre.

El discurs den Corominas

JUDICIS DE LA PREMPSA

De *Foment*, de Reus:

«Ja hem llegit íntegrament la magnífica oració den Pere Corominas al Congrés y despres de meditarlo serenament s'ha acentuat més y més la nostra satisfacció per l'éxit que ha coronat el debut parlamentari del nostre distingit amic.

»El discurs den Corominas no té gràcia; tot ell es igualment interessant y desde'l principi al fin can curull d'idees, tan sincer y tan honrat, que honra de manera extraordinaria al nostre partit que pot mostrarse orgullós de comptar ab un home que tan plenament sab interpretar el sentir dels federals nacionalistes.

. . . . . .

»En Corominas ha arribat més enllà que tots els pseudo-republicans en materia de reformes socials y malgrat això blanes y negres no han tingut armes apropòsit pera combatrel y desfer la seva solidissima argumentació. Es que la lógica no fàcilment pot desvistuarse ni la raó pot esser desmentida per medi del sofisma.

»Hem demostrat una vegada més davant de l'Espanya verbalista com la serenitat, la consequencia, y per sobre de tot, el mètode, la preparació, l'evolució, son els infalibles procediments de govern pera arribar sense violencies sorgeados a l'assoliment de totes aquelles reformes que gaudeixen els Estats judiciosos y sensats y que en l'Espanya de les judiciaguques de carrer, estan pasadas de sòlies mirades com a xardoroses utopies, propries únicament pera determinar estats d'opinió que ocasionen oscilacions burdàlis y tot lo más pera entronisar ministeris pera entronisarne d'altres más retardataris encara que'ls seus antecessors.

»Catalunya ha tingut la fortuna de portar en totes les ocasions la veu de la serenitat a les disbauxes parlamentaries y per això els polítics catalans gaudeixen de consideració y respecte y representen la part más sólida del parlament espanyol.

»El partit d'U. F. N. R. ha rebut un gran benefici del discurs den Corominas; ha obtingut forsa moral y ha assegurat un lloc preeminent entre la democracia.

»Ha patentisat que'l plec de Catalunya es absolutament compatible ab les aspiracions de tots els homes lliberals, y que'l nostre nacionalisme està inspirat pels sentiments y necessitats propris de tots els pobles. No ens trobem a la brega pera lluitar per unes aspiracions localistes y mesquines; tots els problemes que'ns afecten com a catalans y com a homes y per això intervenim ab tota la nostra hardidesa en la discusió de tots, absolutament de tots els problemes estatistes.

»La tasca realisada ara pel dealer de l'Esquerra patriótica sostenint la nota emesa per en Suñol y en Carner quan semblava que les bràcates estaven a apagarse, ha produit un gran bé, ha sigut una obra meritoria que ningú s'ha atrevit a negar.»

De *El País*:

Aquest diari dedica a la personalitat y al discurs del diputat federal nacionalista un llarg article de primera plana. D'ell retallem ells següents paragrafets:

«Hemos leído con atención y con gusto el primer discurso pronunciado en el Congreso por el adalid de los federales nacionalistas y Cataluña. Nos adherimos á muchos de los elogios que la tribuna «Azorín», quien, un poco maquiavélicamente, otorga á Coromina la flor natural en este torneo ó certamen de revolucionarismo.

»Y en estos elogios, y en el agrado con que la minoría conservadora escuchó al orador, hay una tremenda condenación tácita de la infame sentencia del precipitado fusilamiento de Ferrer. Porque este hombre, joven y vigoroso, de torso de luchador, de cabeza varonil y de pensamiento dulce en la mirada, fué un condenado á muerte por un tribunal militar, legalmente constituído. Hubiera gobernado en aquel entonces Cierva, y no Cánovas, y al Sr. Coromina no le habría podido escuchar con relativo agrado la minoría conservadora, ni le habiera podido elogiar «Azorín».

. . . . . .

»De sus estudios y de sus trabajos le sacó la izquierda de la Solidaridad, que, ávidamente, buscaba un caudillo. Le encontró ó creyó encontrarlo en Lerroux, lo sabemos, le dió la dirección d'EL POBLE, la jefatura del nacionalismo, primero, y, después, de la Unión Federal Nacionalista; le nombró candidato, le sacó triunfante por Barcelona, y le proclamó superhombre. Esta exageración, á la que tan propensos son los barcelonses, nos hacía temer un fracaso del novel diputado. No ha sido así, y ello prueba, no sólo el talento, sino la buena salud espiritual de este antiguo amigo.»

De *España Nueva*:

«Se ha comentado ayer tarde en los pasillos el discurso de Pedro Corominas, que anteayer habló por primera vez en la Cámara.

»El diputado republicano pronunció con su fácil palabra una oración de tonos radicales y sinceros. Ayer se elogiaba mucho el discurso, y especialmente la parte del mismo dedicada á la cuestión religiosa. Fué un gran debut parlamentario.»

De *La Publicidad*:

«Pedro Corominas ha hecho ya su debut parlamentario, por cierto en condiciones algo difíciles en que había de ponerse de manifiesto la manera de apreciar determinados hechos, que no es lo mismo que explicar doctrina. Y Pedro Corominas lo ha hecho justamente, sin caer hacia la izquierda en accesos demagógicos, ni menos todavía hacia la derecha con apariencias de reaccionario.

»Pedro Corominas ha dado á su discurso una tónica moderada, sin que quiera decir esto que su discurso haya sido tibio y su palabra tímida. Al contrario, su discurso ha sido altamente revolucionario, es más revolucionario porque no lo ha preñado de tópicos ni exaltaciones. Ahí está el juicio de un adversario en una «Parlamentaria» de «Azorín» en «El B. C.».

»Hay que desengañarse y amoldar nuestras costumbres políticas á los nuevos procedimientos de éxito evidente en Inglaterra, Francia, etc. Tiene más importancia la revolución de un Lloyd George ó el triunfo parcial de los amigos de la proporcional en Francia, que las frases gruesas y amenazas más ó menos sinceras de Emiliano Iglesias en el Parlamento español.

»En este sentido, Pedro Corominas ha sido más, mucho más revolucionario. No tememos la revolución á mano armada cuando esta responde á fines nobles ó tiene caracteres de decisiva. Por esto hemos de defender á los que honradamente se lanzaron á la barricada en julio del año pasado; por esto aplaudimos la energía y sinceridad de Pablo Iglesias que no prepara motines, pero que es capaz de hacer la revolución si un momento el pueblo está dispuesto á secundarle.

»Hay en el discurso de Pedro Corominas, una nota digna de que se subraye. No tiende á hacer historias; prefiere delinear el porvenir. Ha censurado duramente la conducta de los conservadores y ha anunciado que, si se va de nuevo á una acción armada en Africa, la guerra será tan impopular como la del año pasado. Hay que evitar la guerra á la vella popular, hacer que el país sienta la necesidad de ir á ella. El camino que en este asunto sigue Canalejas, semejante al que siguió Maura, es toda una revelación. Si la guerra fuese legítima y conveniente á España, si no obedeciera á intereses bastardos y á pactos formulados á espaldas del pueblo, ¿á qué este empeño en callar, en disimular el peligro inminente?

»Sí, que se discuta todo esto, que se aclaren los puntos oscuros, aunque se canse la Cámara. Los intereses nacionales importan mucho más.

»Un punto ha tocado Pedro Corominas al final de su discurso, muy capital. El problema de Cataluña. Este problema existe con el mismo vigor que antes. No ha podido suprimirlo con la ruptura de Solidaridad. Lo plantea lo mismo que entonces la Unión Federal, lo plantea también á su modo la Lliga y habla de él incluso el Sr. Lerroux, que no lo siente, pero que no puede sustraerse á su influencia porque considera que muchos de los que le siguen lo sienten también.

»En resumen: Pedro Corominas ha dado la nota justa y compendiosa que debía dar la Unión Federal. Frente á las exageraciones lerrouxistas, ha puesto la apreciación sincera de Barcelona.»

De *El Progreso*:

Com a nota curiosa, publiquem a continuació una impressió que l'orgen lerrouxista suposa rebuda de Madrid.

«Después de terminar Ventosa y Calvell su incongruente alegato contra Lerroux y el Partido Radical, se concede la palabra á Corominas.

»Pregunta algunos: ¿Quién es? ¿Ourén es? ¿Qu'en es? Satisfecha su curiosidad, los diputados preguntones vuelven á su escaño y se disponen a escuchar al debutante.

»Los primeros párrafos desconcertan al auditorio.

—»¿No era anarquista ese? — preguntan.

—»Sí.

—»Y da la razón á Ossorio? ¡Y clama contra la escuela laica!

»Unido esto á la extraordinaria vaguedad del discurso, á sus timideces de lenguaje, á lo torpe del ademán, en suma, á la premiosidad del orador, los escaños se despueblan y casi todo el mundo se marcha á los pasillos á fumar. Sigue hablando Corominas y dormitan algunos diputados.

»Lo poco que dice de los sucesos de Barcelona lo conoce de sobra la Cámara, porque lo ha explicado Emiliano Iglesias con todo lujo de detalles y además con energía y acometividad.

»El diputado radical permanece en su escaño oyendo el deshilvanado é incoherente discurso de su excompañero de Consistorio. Por los labios de Iglesias vaga una sonrisa irónica. Tal vez piense en lo poco estables que son las glorias que fabrican esos patriotes y contempla con pena la caída del Lloyd George del Campo den Grassot. Porque el fracaso es ya cosa desmentida. No logrará Corominas levantar su discurso. El presidente le llama al orden... para que concrete, para que deje de divagar.

»Termina de cualquier manera, pidiendo la reforma del Código de Justicia militar que ya había pedido antes, en dos discursos, Emiliano Iglesias después de demostrar la absurdidad del sistema con textos y con hechos.

—»¿Ha acabado ya ese? — preguntan algunos diputados asomándose al salón.

—»Sí, ya había acabado... ¡para siempre!»

Realment a la redacció d'«El Progreso» sembla que escriguin pera la Yululandia.

CARTES Y TELEGRAMES

Els regidors federals nacionalistes de Badalona han enviat el seguent telegrama:

Pere Corominas
Congrés. — Madrid

Nostre entusiasta felicitació per vostre magistral discurs, identificat ab nostres sentiments.

Esmuch, Xifré, Sió, Casas.

Pere Corominas
Congrés. — Madrid

Avens Nacionalista Republicà us felicita per magistral discurs.

Honorat Gurt, president.

Pere Corominas
Congrés. — Madrid

C. N. R. Districte II en Assamblea se felicita d'haver contribuit a portar al Congrés un home com vos que tan bé sab complir ab son deber interpretant magníficament el sentiment dels demócrates catalans.

President, Peig.

Pere Corominas
Congrés. — Madrid

Els vostres correligionaris de Manresa que veuen en vos al genuí representant del bon sentit català alhora tan lliberal com patriota, us feliciten de tot cor.

El president del C. N. R., Font.

Caldes de Malavella, 15 de juliol.

Senyor don Pere Corominas: En vostres discursos de debut parlamentari hi admiro l'altosa dels punts de vista, la serenitat de l'expressió, el radicalisme de la doctrina armonisat ab un sentit ben governamental, y l'acert en la sintesisació de les aspiracions de l'Unió Federal Nacionalista Republicana, tan ben orientada per vos a través de les complexes y espinoses questions d'actualitat. Com a well republicà enemic de la xorca tasca negativa de les agitacions estèrils y com a fervorós amant de les reivindicacions de Catalunya, accepteu ab la meva adhesió, la meva més entusiasta enhorabona.

J. Rocs y Roca

Senyor don Pere Corominas.

Dignissim diputat: Els que esperaven de vos un discurs de pura fantasia, plè de figures retòriques y paraules buides, hauran sofert un desengany. Mes nosaltres que en tots els actes preferim que's parli ab honradesa y serietat, considerem magistral vostre parlament.

L'Unió Federal Nacionalista Republicana, afortunadament, no compta ab uns «galeries» y aixó fa que quan se parla en nom d'aquest partit no cal recórrer an el vocabulari especial de que fan ús certs farsants de la política.

Els que estan capacitats pera fer obra fonamental no deixen d'esgarrar el poble ab lirismes y oracions artificiosos y per aixó cal remarcar la diferencia del llenguatge que usa el polític que sempre parla en mi en i fins electorals y comunicades burgaudes del que sab interpretar la manera de sentir dels seus representants.

Continuem ab la matéixa consequencia en tots vostres actes y res ha la que seguint aquesta conducta nostres forses no siguin les més nombroses, es sempre preferible la calitat que la quantitat de les persones.

Rebeu la més entusiasta felicitació del Consell Directiu de la Secció d'Acció Política del Foment Republicà Català de Sans, com a prova de la més sincera adhesió y confortació de vostre digne procedir en bé de Catalunya y la Lliberitat.

Sans, 16 juliol 1910.

El president, Joan Angrill; el secretari, Emili Soler.

Pere Corominas
Congrés. — Madrid

Us felicitem calurosament per vostre magistral discurs interpretació fidel aspiracions nacionalistes y lliberals.

Quer, Vallès, Augé, Segarra, Moharra, Ferrer, Saumell, Fernández, Mateos, Roca, Rispa.

Informació política

Els socialistes

Se'ns prega la publicació de lo següent:

El miting convocat anit pels socialistes en el local de «La Espiga», de formors, fou sospès per ordre governativa.

Segons es sapigut, l'objecte de l'acte era protestar de la persecució soferta pels treballadors argentins y de la expulsió contra ells dictada per aquell govern, al matéix temps que pera d'pistrar la solidaritat ab els que han sofert y soffrenen dites persecucions.

Aquestes processes, que han sigut exteriorisades en nombrosos mitings, y que ho seran indubtablement en totes les poblacions importants d'Espanya, no han pogut formularse a Barcelona, estant al frente del governi el adelantrasat senyor Canalejas y exercint de governador interí el secretari d'aquest Govern civil senyor Dic.

Bo es que prenguin nota d'aquests fets els que encara gosen en la democracia y en la lliberitat en que inspira els seus actes l'actual president del Consell de ministres.»

L'Aplec de la Sardana

Com cada any, avui se celebrará l'Aplec de la Sardana. Els organisadors del matéix han posat en sa tasca tota la cura y tot l'entusiasme d'homes de gust y homes patriotes.

En aquests moments en que sembla que els esperits dels catalans se decanten a llars diverses, es reconfortador trobarnos a una festa popular, d'eminent sabor de la terra. Avui tota aquella joventut dels nostres mitings y les nostres assamblees, será a Vallvidrera, y sota l'arbreda centenaria se donará de mans que la Germanor de tots els partits y totes les idees.

Avui, com cada any, anirem a l'Aplec, y a l'abandonarlo, de segur ens vindran ab llavis aquells versos en la Mengual, segons els quals les mans que's desjunten se prometen que «ja hi tornarem».

La política del Vaticà

UNA INFORMACIÓ

En el diari de París «Le Matin», hem llegit un telegrama de Madrid, en el qual se parla de les negociacions del Govern den Canalejas ab el Vaticà. L'informació del corresponsal del periòdic parisenc ens sembla curiosa; a continuació en traduim els principals paragrafs. Heuselsaqui:

«El conflicte ab el Vaticà ha entrat en una fase interessantissima. Ve ho adquirit la prova en una carta que acabo de tenir ab un personatge que està al corrent del contingut dels darrers telegrames de Roma rebuts pel Govern.

»El senyor Ojeda, embaixador d'Espanya prop de la Santa Seu, se plany de que se li fa mala cara y de que en el Vaticà l'acullen aquests dies d'una manera desagradable. Desde Madrid se li ha telegrafiat que no ha de tolerarho. Sembla que'l Vaticà vol fer perdre la paciencia del Govern espanyol pera obligarlo a procedir de tal manera, que s'el pugui després fer responsable de la ruptura.

»El Gobinet de Madrid veu molt bé l'pararny, però no està gens disposat a permetre que en les esferes clericals de Roma se mostrin descortesies ab el seu representant.»

Notes de l'Exposició de Valencia

Pera el 24 d'aquest mes, disposa l'Ateneu Mercantil la celebració d'una festa que cridará fortament l'atenció, y que podrá esser l'iniciació d'un genre d'espectacles altament educatius, en els quals l'art surt a la plassa pública pera tothom.

La festa está dedicada a la colonia francesa resident a Valencia y la constituirá una presencialó fidelissima de trajes, decoracions, mobles, etc., etc., de la comedia tan celebre com la del famós poeta Rostand, «Chantecler».

Sabut es que artistes valencians dominen aquest genre de festes, sense qué pera ells ofereixi cap dificultat lo que en direm escenografia a l'aire lliure. Recent está la florida cavalcada de flors, essent les carrosses altres tantes primoroses creacions plenes d'ingeni y de gracia.

Pera aquesta exhibició dels personatges y de les decoracions de «Chantecler» es tan derrotxant inventiva y bon gust els pintors Ramon Sánchez, Artís, Palau y Ribes, resolts a respondre a la confiança en ells dipositada per la Junta de l'Ateneu Mercantil.

Tenim la certesa de que respondran, perqué Sánchez Artís es un mestre que treballa a conciencia y no deixa a la casualitat ni a l'improvisació lo que deu esser fruit de la previsió y de l'estudi.

«Chantecler» constará de quatre grupus set carruatges cada un, essent cada grupu equivalent a cada un dels actes de la comedia festejada. Ixi es que tindrem:

Grupu o quadro primer: «La tarda de la Faisana».

Grupu o quadro segon: «El mal del Gallo.

Grupu o quadro tercer: «El dia de la Pintada».

Grupu o quadro quart: «La nit del Rossignol».

Y, per conseguent, tindran lloc principal, segons sa categoria, els ilustres personatges seguients:

«Chantecler» la faisana, la pintada, el mussol, la merla, el gos la gallina grisa, el rossinyol, un capó, un pollastre vell; llebres, conills, etc.; la llocà ab ses pollets, l'ànec, un taup, una aranya, el paó real, el paó comú ab ses femelles.

Bells senyoretes de la boina societat y joves elegants tripularan els carruatges essent aproximadament a sa representació, lo qual fará que la realitat s'imposi y retingui que exigir el més descontentadis.

«Chantecler» será representat en la gran pissa. Fet el passeig d'exhibició, hi haurá batalla entre'l públic de les tribunes y els actors de la cavalcada, empleantse com a projectils ous plens de confetti blanc, pera que l'ilusió sigui més complena.

Però com que hem de tornar a parlar d'aquesta festa, deixem pera la nova crónica els detalls que tenim en cartera.

DE L'AJUNTAMENT

Les colonies escolars

Copiem d'un diari d'anár:

«Se'ns ha dit que les alumnes d'una escola pública del districte segon, triades pels metges pera formar part de les colonies escolars, estan en pirill d'haverse de quedar a Barcelona, perquè han d'aparescut les pupileetes que havien de dormir en la mera de l'escola. Atxó, que significaria una informal tat y una decadissa sense nom en els funcionaris, hauria de remediarho la comissió encarregada de aquest servei.»

Casanxo

La comissió d'Ensanxe ha acordat fer la clavaguera del carrer de Mallorca, entre Balmes y Provença, autorisant el emplassament del monument de la gudria d'Africa a la plassa de Tetuan.

Se van fer mocions demanant passos encaminats pera'l carrer dels Lluís, entre Ramb'la del Triomf y Sant Pere del Taulat, vorades al den Pujades, entre Padilla y Catalunya y afermat nou al den Coello, entre Muntaner y Aribau.

Concurs

Acordar per l'Ajuntament declarar desert el concurs lliure, anunciat en el «Boletín Oficial» del dia 27 de juny, referent a l'adquisició de quatre cavalls destinats a la secció montada de la guardia municipal, y obrir un concurs públic, per sis lliés, a comptar desde'l seguent a l'Instrució de l'annun al «Boletín Oficial», a l'objecte de que'ls proprietaris de cavalls ab condicions, que vulguin vendrels, puguin presentarlos el sisè dia, a les dèu, davant de les estables del Parc, on seran examinats y acceptats o rebutjats, no donant dret a cap reclamació, cap de les condicions que's prenguin.

Les condicions que regiran pera'l nou concurs seran les mateixes que's van fixar pera l'anterior.

L'anunci ha sigut publicat al «Boletín Oficial», ab data del 15 del corrent.

Visites a l'arcalde

Han visitat a l'arcalde:

Una comissió de venedors ambulants que van exposar les seves queixes.

—Una comissió de cafeters a quexarse de la competencia que'ls fan els kioscos els quals, entre venda de café, de fiambres y de colocació a 27 de vuit, y convertixen en cafès a l'aire lliure.

La comissió d'Hisenda está reglamentant lo referent an aquest ram.

Els valors municipals

L'arcalde manifestá que, segons carta de Madrid, el ministeri de Foment accedeix a que'ls valors municipals no cotitzin a la Borsa de la capital de la nació, mànt. cant ara que ho autorisi el ministre de la Governació.

La colectora del carrer de l'Industria

Se dipositaran 14.485'61 pesetes a la caixa de la companyia ferroviaria de M. Z. A. pera que fassi les obres necessaries a la de que la colectora del carrer de la Industria de Sans passi a través de la via de Valls.

Obres en un Alberg

Se destinaran 30.273 pesetes a la continuació de les obres de l'Alberg del carrer del Bogatell.

"Montes Urales,"

La comissió de Foment autorisa que s'instalin en la plassa d'Armes els emontes Urales, que proceden de l'Exposició de Valencia. Se li advertirà al concessionari que ho ha de treure sense excusa als 15 dies d'haverlo avisat, que la plassa d'Armes ha de quedar expedita que ha de ser ocupada per les barraques als tres dies d'avisat, si no vol que l'Ajuntament s'ho quedi, y que, abans de funcionar l'atracció, els técnics municipals s'ho han de mirar.

Tramvies

Havent l'Anònima de Tramvies rebut un cotxe model de Buenos Aires, que sols els millors posats en explotació, ha dirigit un ofici a la comissió de Foment de l'Ajuntament manifestant que tindria molt de gust en que la susdita comissió vegés el susdit cotxe pera que, si es decidís per l'agrado de l'Ajuntament, construirne un nombre determinat dels matéixos.

Els forners

Els forners se queixen de que l'arcalde hagi donat la noticia de que ha rebut quexes sobre manca de pès en la venda del pan, segradeixen que aixó fa que'ls denunciant els casos concrets de defraudació ja que la llei municipal li reconeix aquest dret.

Butlletí del Treball

DE LES VAGUES

Hem rebut la lletra seguent:

«Sr. Director d'EL POBLE CATALÀ:

Ruego á usted la inserción en su digno periódico, de las siguientes líneas, dandole las gracias anticipadas por la atención, su agradecido s. s. q. b. s. m., José Valls.

La entidad «Sindicato Musical de Cataluña» se queja porque achaco á «exigencias» de la misma la suspensión de las funciones de ópera en el «Bosque».

Vayamos por partes. Este teatro ha venido dando funciones desde el 23 de junio próximo pasado, y aunque éstas han sido alternas, los profesores del Sindicato no han dejado de percibir su sueldo á diario. Conviene mencionar también que debido á la unión de este profesorado, no tienen más remedio las empresas que aceptar los precios que tienen en sus tarifas, debido á esto se pagan este año «cuarenta pesetas más diarias que los años anteriores. Además, si las funciones acaban tarde, como ocurrió en las dos terbenas pasadas, se han tenido que pagar medio sueldo de cada una además del diario, y por último, ya que hablan tanto de su Reglamento, según éste, no puede moverse ningún profesor del teatro donde está contratado, y sin embargo, ya saben ellos que esta Empresa no ha puesto ni paros, dándoles permiso para aprovechar los «bolos» de «Canigó». Es verdad todo esto? Pues, bien: cuando la Empresa ha visto que era imposible dar funciones, debido al mal tiempo de la semana anterior, las ha suspendido, el Sindicato musical exige el pago de las tardes de los días festivos si la empresa no continúa dando funciones diarias hasta el número de 30.

Sabido es entre la gente de teatro que para el arreglo de orquestas casi nunca dirimos á los Sociedad y á cualquiera de los individuos que entre ellos los distinguen con el nombre de «sindicatos», y en el caso actual así ocurrió, no mediando ninguna clase de contratos ni encargados, ni ninguno de los citados reglamentos, que á mi entender todas las contadurías deberían poseer uno, como ocurre con las «Dependencias de teatro» y de esta manera las empresarios sabrían mas á qué atenernos. Téngase la seguridad que de haberme comprometido en algo, se hubiera cumplido al pie de la letra.

Quedamos pues en que por «exigir el Sindicato Musical el sueldo de las tardes, no se dan funciones de ópera en el «Bosque».

L'Unió d'Obrers Metalúrgics ens remet un escrit, en el qual l'obrer Enric Mas, que havia tornat al treball a la casa Rotans de Sants, ens fa constar que pera no fer traició als seus companys vaguistes, ha tornat a posarse al costat de aquests. Lo matéix diu l'Unió, que hui fet altres nous obrers.

REUNIONS

La Societat d'obrers constructors de pianos celebrará reunió extraordinaria aquest matí, a dos quarts de deu, en son estatge, Sant Pau, 83.

DE MANRESA

El «Diario de Avisos» publica les seguents noves obreres:

«La Junta Directiva de la Sociedad de trabajadores en cintas de algodón, quedó constituida de la siguiente forma:

Presidente, Francisco Foix; vicepresidente, José Riu; secretario, Andrés Plá; vicesecretario, Pedro Vilalta; contador, José Castellá; viccontador, Domingo Figueras; tesorero, Martí Subirana; vocals, Juan Codina y Pedro Carreras.

La Junta Directiva de esta Sociedad acordó instalar su domicilio en un local que esta tendrá á la vez las Sociedades de tintorcros, fundidores y otras.»

ELS MARBRISTES

La Societat d'obrers marbristes celebrará reunió general ordinaria, a les dèu del matí, en son estatge Ronda de Sant Pau, 44, cervesería, pera discutir la seguent ordre del dia:

Primer, lectura de l'estat de comptes; segon, nomenament parcial de Junta; tercer, continuación de la reforma dels Estatuts; quart, assumptes administratius.

A RUBÍ

S'ha reanusat el treball en la fábrica de vellutes de don Lluis Ribas, de Rubí.

INFORMACIÓ DE BARCELONA

El cònsul d'Espanya a Perpinyà participa la mort dels súbdits espanyols Víctor Palau, natural de Astell (Lleida); Joaquín Llaudó y Vidal, de Llers (Girona); Paulieta Ambatlle, de Cvas (Lleida); Víctor Bestán Durán, de Bagà; Antonio Guardiola y Mirjana, de Tous (Lleida); Josepa Cabalé y Ramonet, de Oceal (Lleida); Salvador Falol y Campanyó, de Sant Pau de Guixols; Antonia Vila y Desjuvella, de Granollers, y Antonia Casabajó y Hargas de Caldes de Montbuy.

Sombrereria F. Guarro, Carme, 25

D'Instrucció

En els examens verificats en el Conservatori del Liceu, l'alumne don Domingo Forns Olivella obtingué les notes más cotxades de professional de violí y teoría de tim cum, que són respectivament sobresurtint y primer premi.

L'aventajat jove desde son principi en la música, tant en les assignatures de solfeig, com de teoría, en tots llurs cursos, ha obtingut els primers premis.

El felicitem.

—Còmic: Gran triomf «El País de las Hadas».

A l'Escola Superior d'Arts Industrials y Belles Arts d'aquesta ciutat han mes rescut la calificació de sobresortint els alumnes seguents:

En Teoría de les Belles Arts: donya Ramona Vila Bosch y donya Carme Casanovas Bolos.

En Anatomia Pictórica: don Joaquim Mumbrú, don Pere Flotats, don Lluc Fages, donya Carme Casanovas, donya Pilar Solanelles, don Tomás Marqués, don Frederic Marés, don Rafel Sanchís y don Gabriel Comas.

En colorit: don Alfons Llardén.

En Dibuix de l'antic: don Rafel Sanchís, don Joan Flotats y don Antoni Urbero.

En Dibuix del natural: don Rafel Sanchís, don Albert Rofols, don Alfons Llardén, don Marcel Ortiz, don Pere Badia y don Eduard Aracil.

En Perspectiva: donya Francesca Rius, don Armengol Roig, don Enric Martí, donya Teresa Cabarrús, don Manuel Sirvent, don Ramon Batlle, don Pere Daura, don Leopold Resino, don Josep Campmajó, don Pere Flotats, don Agustí Escasans y don Ramon Esclasans.

D'Escultura de l'antic: don Rogeli Darder, don Magí Andreu, don Josep Vila, don Francisco Socias y don Joan Syvall.

Escultura del natural: don Josep Comitte y don Guillem Nedherman.

En l'Escola Superior d'Arts Industrials y Belles Arts de Barcelona ha obtingut la calificació de sobresortint en la classe d'Escultura de l'Antic, el distingit deixeble don Joan Savall, fill de l'antic ordenansa d'aquesta casa don Joan.

Felicitem al jove artista per aital distinció que li ha de servir d'estímul en la seva carrera.

—Gran Exposició de Mobles Diraz, Mercadal, 30, y Sant Pau, 50, 52 y 54.

Lletres y Arts

La comissió executiva de l'Exposició de Retrats y Dibuixos antics y moderns avisa a tots quants hagin efectuat treballs a presentar serveis en dita Exposició y no hagin presentat encara els comptes a la